

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

8. februar 2022

Besvarelse af spørgsmål 154 alm. del stillet af udvalget den 14. januar 2022 efter ønske fra Mona Juul (K).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren i forlængelse af sit svar af 23. november 2021 på ERU alm. del – spørgsmål 51 redegøre for, om en virksomhed vil være berettiget til erstatning, hvis de bliver sanktioneret på baggrund af et samarbejde mellem myndigheder, der ikke er lovhjemmel til?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Til brug for besvarelsen har jeg anmodet Justitsministeriet om et bidrag til besvarelsen:

”Erhvervsministeriet har bedt Justitsministeriet om at bidrage med oplysninger om de almindelige erstatningsretlige regler og om offentlige myndigheders erstatningsansvar. Justitsministeriet kan herefter bidrage med følgende:

Det skal indledningsvist bemærkes, at det er erstatningsrettens formål at fastlægge, hvordan et økonomisk tab for en skade skal fordeles mellem skadevolder og skadelidte.

I erstatningsretten sondres der mellem erstatning i og uden for kontrakt. Det afgørende for afgrænsningen er, om et erstatningskrav er funderet i en aftale mellem parterne.

Erstatning i kontraktforhold kommer på tale, hvis en kontrakt ikke opfyldes. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en betingelse i kontrakten ikke overholdes. Der vil typisk i kontrakten være taget stilling til konsekvensen af, at den ene part ikke overholder sine forpligtelser efter kontrakten. Er der ikke taget stilling hertil, følges dansk rets almindelige principper om erstatning, idet der ved vurderingen af ansvarsgrundlaget tages hensyn til bl.a. aftalens karakter og parternes hverv.

Efter dansk rets almindelige principper om erstatning uden for kontrakt kan den, der som følge af en andens handlinger eller undladelser er blevet udsat for skade og derved har lidt et økonomisk tab, rette et erstatningskrav mod

den, der har forvoldt skaden. Det gælder også i situationer, hvor skaden er forvoldt af en offentlig myndighed.

Det er en forudsætning for at ifalde erstatningsansvar, at det fornødne ansvarsgrundlag er til stede. Dansk rets almindelige ansvarsgrundlag er culpa, dvs. at der indtræder ansvar for skade, som er forvoldt ved forsætlig eller uagtsom adfærd. Skadevolderen skal således have handlet i strid med almindelige adfærdsnormer, og dette skal kunne bebrejdes vedkommende. For offentlige myndigheder kan det f.eks. tale for tilstedeværelsen af et ansvarsgrundlag, hvis myndigheden ikke har handlet i overensstemmelse med loven eller forvaltningsretlige grundsætninger, f.eks. god vejledningsskik. Omvendt kan det tale imod tilstedeværelsen af et ansvarsgrundlag, hvis myndigheden har ageret inden for rammerne af lovgivningen og de forvaltningsretlige grundsætninger.

Udover at der skal foreligge et ansvarsgrundlag, er erstatningsansvar betinget af, at der er årsagssammenhæng (kausalitet) mellem den indtrådte skade og det ansvarspådragende forhold. Den skadevoldende handling skal være årsag til skadens indtræden.

Herudover forudsætter et erstatningsansvar, at skaden er en påregnelig og rimelig (adækvat) følge af den skadevoldende handling. Skader, der er helt atypiske og tilfældige i forhold til den risiko, som blev fremkaldt ved den skadevoldende handling, falder normalt uden for erstatningspligten.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup